

בתל-אביב

התובעת:

לירון תורג'מן, ת.ז. 205651698
ע"י ב"כ עוה"ד אילן יונש ואח',
מדרך אבא הלל סילבר 12, רמת גן
(מגדל ששון חוגי - קומה 13)
טל. 03-6122220; פקס. 03-6122260

- נגד -

הנתבעת:

נוגה ויזל, עו"ד, ת.ז. 024460305
רחוב ברקוביץ 4, תל-אביב

מהות התביעה: תביעה כספית, לשון הרע
סכום התביעה: 300,000 ש"ח.

כתב תביעה

התובעת מתכבדת להביא בפני בית המשפט הנכבד את תביעתה שבכותרת שעניינה פרסום לשון הרע כהגדרתו לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

עניינה של תובענה זו בלשון הרע חוזרת ונשנית שמפיצה הנתבעת, עורכת דינו של אדם שהורשע באונס כנגד התובעת, קרבן אותו אונס. כל זאת לא רק במקביל לניהול המשפט, אלא גם לאחר ששתי ערכאות הרשיעו באונס את הלקוח שייצגה ופסק הדין נעשה חלוט.

- טענות התובעת נטענות במצטבר או לחילופין, לפי הקשר העניין.
- כל ההדגשות אינן במקור, אלא אם נכתב אחרת.

בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעת לדין, לקבל את התביעה ולהורות לנתבעת לשלם לתובעת את סכום התביעה, הכל כמפורט בתביעה זו להלן.

א. הצדדים

1. התובעת, הגבי לירון תורג'מן, נפלה קורבן לעבירות מין חמורות, שבוצעו בה בשנת 2015 במהלך שירותה הצבאי בבסיס חיל האוויר חצרים על-ידי מספר חיילים, ובהן עבירות של אינוס ומעשה סדום, בנפרד ובצוותא. החיילים, טוראי דין טוויל ורב"ט עקביה ישראלי, הורשעו ברוב העבירות שיוחסו להם בבית הדין הצבאי ובהמשך גם בערכאת הערעור, תוך שגרסת התובעת לאירועים התקבלה.

2. **הנתבעת**, עו"ד נוגה ויזל, היא עורכת דין אשר ייצגה את רב"ט ישראלי הנ"ל בהליך בבית הדין הצבאי וכן בערעור שהגישה בשמו.

ב. העובדות בבסיס התובענה

א. פרשת "האונס בחצרים"

3. במסגרת שירותה הצבאי, התובעת נאנסה באכזריות ובוצעו בה מעשי סדום בידי חיילים ששירתו לצידה. בעקבות תלונת התובעת, נעצרו האנסים בחודש אפריל 2015 והוגש כנגדם כתב אישום חמור. ביום 1.2.17, לאחר הליך משפטי ממושך, הרשיע בית הדין הצבאי את החיילים בעבירות שיוחסו להם ודינם נגזר לתקופות מאסר ממושכות¹. רב"ט ישראלי הורשע, בין היתר, בעבירות אינוס, מעשה סדום, מעשה מגונה בצוותא ובפרטיות, כמו גם בעבירות נוספות כנגד טוהר ההליך השיפוטי. הוא נשפט לשש שנות מאסר בפועל ולעונשים נוספים.

4. העבריינים ערערו על הכרעת הדין והעונש שנגזר עליהם לבית הדין לערעורים. הדיונים בערעור נערכו בחודשים נובמבר-דצמבר 2017.

5. באוגוסט 2018 ניתן בבית הדין לערעורים פסק הדין בערעור שהגישו שני המורשעים: ערעורו של רב"ט ישראלי, שיוצג בידי הנתבעת, נדחה והעונש שנגזר עליו נותר על כנו.²

6. התובעת השתחררה משירותה הצבאי ולאחרונה הוכרה כנכת צה"ל בשיעור של 30% בעקבות האירועים המתוארים לעיל. בית הדין הצבאי ציין בגזר דינו כי **"בעקבות מעשיו של הנאשם נקלעה המתלוננת לסערת רוחות ולמעשה, למשבר נפשי קשה ועמוק. אותותיו של המשבר ניכרים בה גם היום, והראיות על מימדיו מצביעות, כי לא במהרה יימחה."**

א. המתקפה על התובעת במהלך ההליכים השיפוטיים

7. האונס שהתובעת שרדה לא היה סופו של הסיוט עבורה. במהלך כל תקופת המשפט והערעור היתה התובעת נתונה למתקפות בידי בני משפחת הנאשמים. למרבה הצער, הנתבעת, כסניגורית של אחד הנאשמים בתיק, **בחרה** אף היא לפגוע בתובעת תוך חריגה בוטה מהנדרש מתפקידה כמייצגת.

8. אמת צריכה להיאמר: ההליך הפלילי עוסק רובו ככולו בתוקף ולא בקורבן, לרבות מבחינת ההגנה על זכויות היסוד. בדיסציפלינות העוסקות בתורת הקורבן (ויקטימולוגיה), במיוחד בהקשר של עבירות

ר' ח"א (מחוזי) 220/15 התובע הצבאי נ' טוראי ד.ט. ואח', פורסם בנבו¹

² להשלמת התמונה יוער כי המערער השני, טוראי טוויל זוכה מחמת הספק משני אישומים, ועונשו הופחת מ-11 שנות מאסר ל-8 שנים.

מין, מכונה תופעה זו "קורבנות כפולה" או "קורבנות משנית" (Double victimization) ו- Secondary victimization בהתאמה), כשהעבירה עצמה היא הראשונה וההליכים המשפטיים הם הפגיעה השנייה.³

9. ברם, תביעה זו לא עוסקת במורכבותו המובנית של ההליך המשפטי עבור קורבן עבירות מין אלא במה שהתרחש הרבה מעבר לכך.

10. כאמור, לאורך כל ההליך המשפטי ספגה התובעת איומים ממשפחות הנאשמים, ספגה מטר של קללות, אמירות קשות ואף איומים על חייה. בשל כך נאלצה התובעת להוציא צו הרחקה כנגד אימו של העבריין שהורשע בעבירות כנגדה, רב"ט ישראלי, הוא לקוחה של הנתבעת בהליך זה.

** העתק פרוטוקול הדיון בצו ההרחקה וההחלטה מצורף לכתב תביעה זה כנספת 1 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

** העתק דוגמאות מהאיומים הכתובים שנשלחו לתובעת מצורף לכתב תביעה זה כנספת 2 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

11. למרבה התדהמה, הנתבעת עצמה הצטרפה למתקפה קשה זו כנגד התובעת. התנהלותה הנפסדת של הנתבעת חרגה באופן בוטה מגבולות תפקידה כסגורית תוך שהיא פוגעת בתובעת באופן אישי, שיטתי ואובססיבי. התנהלות זו כללה אמירות בוטות וקשות בתחומי אולם בית הדין, מחוצה לו ואף בפרסומים מטעם הנתבעת כנגד התובעת בתקשורת וברשתות החברתיות. כך למשל, במסגרת הדיונים בבית הדין הנתבעת אמרה לתובעת בעת עדותה, בין היתר: **"תראי איך את נראית, מי ירצה אותך בכלל!"** כן כינתה הנתבעת את התובעת **"פרינססה"**, כשהמותב שישב בדין תיקן בפרוטוקול ל- **"המתלוננת"**, אמרה לה בנוכחות רבים **"פשש תראו איך רזתה"**, **"מה קרה, היא רזתה כי פתאום יש לה חבר?"**.

במספר רב של פרסומים, בהם פרסומים רבים מחוץ לכתלי בית המשפט, ובהם גם פרסומים שנעשו לאחר שבית המשפט הרשיע בשתי ערכאות ובפסק דין חלוט את לקוחה של הנתבעת בעבירות המין החמורות שביצע בתובעת, ראתה הנתבעת לעצמה זכות להוציא דיבתה של הנתבעת רעה. פרסומים אלו, שעליהם נסובה תביעה זו, יפורטו כסדרם בתום תיאור המסכת העובדתית.

---

³ "The victims of crime are truly the forgotten people in the American criminal justice system and are all too often victimized twice – first by the crime and then by the system", J. Gittler, **Expanding the Role of the Victim in a Criminal Action: An Overview of Issues and Problems**, 11 PEPP. L. REV. 117, 117

12. הסיטואציה המורכבת אליה נקלעה התובעת כקורבן עבירת מין הסופגת מתקפות בלתי מוסקות, הביאה לסיקור נרחב בידי תכנית הטלוויזיה "הצנרת" בהגשת העיתונאי גיא לרר אשר סקרה בסדרת כתבות את התופעה בה קורבנות עבירות מין חשופים לסבל מתמשך והתעמרות בלתי נתפסת גם לאחר המעשה עצמו.

13. התובעת, כקורבן עבירות מין והתעמרות שבאה אחריה, החליטה באומץ רב להיחשף ולהתראיין לתכנית "הצנרת" במטרה לסייע גם לקורבנות אחרות אשר חוות את אותה התנהלות.

14. לאחר שידור התוכנית "הצנרת" בהשתתפות התובעת, גורמים רבים נרעשו אל מול חשיפת התנהלות הנתבעת כעורכת דין בתיק ופעלו בכדי שהתנהלות זו תיבחן. כך, לשם הדוגמא:

א. ביום 29.11.17 הגב' אורית סוליציאנו - מנכ"לית איגוד מרכזי הסיוע לנפגעי ונפגעות תקיפה מינית וד"ר כרמית קלר חלמיש - מ"מ היועמ"ש, איגוד מרכזי הסיוע לנפגעי ונפגעות תקיפה מינית פנו לשרת המשפטים בקריאה לפעולה בעקבות השידור. במכתב צוין בין היתר, כי הנתבעת משתלחת בתובעת ומטיחה בה עלבונות והאשמות בשפה בוטה, ובאופן שלא מכבד כל אדם – ובוודאי שלא עורכת דין בתפקיד. למעשה, לדבריהן, הכתבה המחישה באופן בוטה את המציאות הבלתי מתקבלת על הדעת לפיה קורבנות חשופות למתקפות חוזרות ונשנות מצד הפוגע והסנגור. במכתב התבקש משרד המשפטים לפעול לאלתר כדי לשנות מציאות עגומה זו ולצמצם את ההתנהגות הפוגענית כלפי נפגעות.

** העתק מכתב מרכזי הסיוע לשרת המשפטים מיום 29.11.17 מצורף לכתב תביעה זה כנספח 3 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ב. ביום 29.11.17 רו"ח אוה מדזיבוז' - מנכ"ל הרשות לקידום מעמד האישה, פנתה במכתב לעו"ד אפי נוה, ראש לשכת עורכי הדין דאז, ובו כתבה כי הנתבעת חצתה את הקו שבין מסירות כלפי הלקוח לבין אגרסיביות מיותרת שאין לה מקום באף בית משפט וכי לכל הפחות יש מקום לבחינה משמעתית ואתית למען הסקת מסקנות.

** העתק מכתב מנכ"ל הרשות לראש לשכת עורכי הדין מיום 29.11.17 מצורף לכתב תביעה זה כנספח 4 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ג. ביום 29.11.17 עמותת "כולן" הגישה תלונה ללשכת עורכי הדין כנגד הנתבעת ובשל התנהגותה כנגד התובעת. הלשכה התבקשה להגיש קובלנה כנגד הנתבעת בגין פגיעה בכבוד המקצוע והפרת כללי האתיקה המקצועיים.

** העתק תלונת עמותת "כולן" ללשכת עורכי הדין מצורף לכתב תביעה זה כנספח 5 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ד. ביום 29.11.17 גם התובעת עצמה הגישה תלונה ללשכת עורכי הדין כנגד הנתבעת בשל התנהלותה באולמות בתי הדין. התלונה נגזרה לאחרונה בשל קושי ראייתי לאור הכחשות

הנתבעת, תוך שוועדת האתיקה מבהירה את עמדתה כי התבטאויות כגון אלה המפורטות בתלונה חורגות מגבולות האתיקה המקצועית.

** העתק תלונת התובעת ללשכת עורכי הדין ותשובת ועדת האתיקה מצורפים לכתב התביעה **כנספח 6** ומהווים חלק בלתי נפרד ממנו.

ג. הפרסומים נשוא תובענה זו

15. כאמור לעיל, פרסומי לשון הרע שהנתבעת ביצעה כנגד התובעת התרחשו לאורך תקופה, באופן שיטתי ובפלטפורמות פרסום שונות.

להלן פירוט הפרסומים המהווים לשון הרע כנגד התובעת:

i. הפרסום הראשון

16. במסגרת ראיון לתוכנית "הצנרת" בתאריך 29.11.17 (להלן: "הראיון") אמרה הנתבעת בהתייחס לתובעת כי "היא בעזרת השם היא באמת תהיה נאשמת על תלונת שווא". לאחר שמגיש התכנית גיא לרר עימת אותה אל מול האמירות המכפישות שאמרה לתובעת בהזדמנויות קודמות⁴, הוסיפה הנתבעת ואמרה:

"אני לא אמרתי את זה, זה כמו שאר ההמצאות שלה. ההמצאות שלה לגבי האינוס, שסך הכל הסיבה היחידה שהיא התלוננה כי היא נפגעה. זה הכל, לא מעבר לזה. עבירת אינוס ומעשה סדום לא היה"

17. בהמשך אותו שידור בתוכנית "הצנרת", הנתבעת צולמה פונה לגבי שני שטלריד, אשר ליוותה את התובעת, ליד אנשים נוספים ואמרה לה "את לימדת אותה לעשות תלונת שווא? הרי את המצאת את האונס שלך". בפניה נוספת שנעשתה בתוכנית "הצנרת" הנתבעת נשאלה האם היא רוצה להתנצל בפני התובעת והיא השיבה "על מה להתנצל.. אני אגיד עוד פעם היא שקרנית"⁵.

18. ממקבץ פרסומים זה עולות הטענות הבאות של הנתבעת כלפי התובעת:

(א) התובעת היא "מתלוננת שווא";

(ב) התובעת בדתה את הטענה שנאנסה ולא בוצעו בה מעשי סדום;

⁴ בין השאר כינתה הנתבעת את התובעת "פרינססה", כשהמוטב שישב בדין תיקן בפרוטוקול ל-"המתלוננת", אמרה לה בנוכחות רבים "פשש תראו איך רזתה", "מה קרה, היא רזתה כי פתאום יש לה חבר?".

⁵ ; [/https://www.facebook.com/zaneret/videos/184030005509534](https://www.facebook.com/zaneret/videos/184030005509534)

[/https://www.facebook.com/zaneret/videos/184420092137192](https://www.facebook.com/zaneret/videos/184420092137192)

ג) התובעת הגישה תלונתה רק משום ש"נפגעה";

ד) התובעת היא שקרנית.

19. למען הסדר הטוב יוער כי דברים אלו של הנתבעת נאמרו לאחר שמרשה כבר הורשע בעבירות המין החמורות, והם נאמרו בלי שמץ של הסתייגות או ייחוסם למאן דהוא אחר.

ii. הפרסום השני

20. ביום 13.8.18 (יומיים לפני ההכרעה בערעור בבית הדין הצבאי לערעורים) הנתבעת פרסמה בעמוד הפייסבוק העסקי שלה את הפרסום כדלקמן:

"גיא לרר הוא הפרצוף המכוער של התקשורת החדשה. אפס אינטגריטי מקצועי. אדם שמנצל את כוחו התקשורתי כדי לחסל אנשים. **שעשה בידועין שימוש מזוהם בעבריינית ומתלוננת שווא וסייע לה במהלכי הסחיטה שלה**".

** העתק הפרסום מרשת הפייסבוק מיום 13.8.18 מצורף לכתב תביעה זה כנספח 7 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

21. מפרסום פומבי זה עולות הטענות הבאות של הנתבעת כלפי התובעת:

א. התובעת היא עבריינית;

ב. התובעת היא מתלוננת שווא;

ג. התובעת מנהלת "מהלכי סחיטה".

iii. הפרסום השלישי

22. התובעת לא הסתפקה בפרסום העמוד העסקי שלה, אלא פרסמה פרסומי לשון הרע כנגד התובעת גם בפרופיל הפייסבוק הפרטי שלה המתנהל בנפרד והמגיע לעיניהם של קהלים נוספים ונפרדים. כך, ביום 4.10.18 פרסמה הנתבעת בפרופיל הפייסבוק שלה ביחס לתובעת כדלקמן:

"היום היה לי דיון הוכחות בבית משפט מחוזי ועל הדוכן עמדה מתלוננת. לפני החקירה הנגדית אמרתי להרכב "אני מבטיחה שאני לא אלחש לעדה" "תראי איך את נראית מי ירצה אותך בכלל". **אבל לירון תורג'מן מתלוננת שווא אמרה שלחשתי לה באוזן את המשפט הנ"ל**. רצ"ב תלונה גיא לרר **(תומך במתלוננת שווא) לירון תורג'מן המתלוננת שווא בכבודה ובעצמה**"

לפוסט זה הנתבעת צירפה תמונה של התובעת עם בן זוגה, ושל גיא לרר ומאיה נהור מתכנית הטלוויזיה "הצנרת".

** העתק הפוסט מיום 4.10.18 מצורף לכתב תביעה זה כנספת 8 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

23. **פרסום פומבי זה כינתה הנתבעת את התובעת שלוש פעמים** "מתלוננת שוא". יוער כי פרסום זה נעשה כשפסק הדין בערעור שהגישה כבר הפך לחלוט.

iv. פרסום רביעי

24. לא חלפו אלא מספר ימים, וביום 7.10.18 הנתבעת פרסמה בעמוד הפייסבוק העסקי שלה ביחס לתובעת את הדברים הבאים: "**כאשר מתלוננת שוא מפרסמת אמרות אשר מהוות לשון הרע אין מנוס מאשר לתבוע אותה! וכמו שכבר נאמר "עומדת מולה לכל אורך ההליך עורכת דין נוגה ויזל"** למילים אלה צירפה הנתבעת "מכתב התראה" כנגד התובעת, המהווה, בעצמו, לשון הרע כנגד התובעת.

25. ודוק: במכתב ההתראה הנ"ל שפורסם, כאמור, פומבית, טענה התובעת כנגד שלוש אמירות של הנתבעת שבעטיין דרשה מהתובעת להתנצל בפנייה, הן בתוכנית "הצנרת" והן ברשת הפייסבוק ולפצותה בסך של 700,000 ש"ח (!!!). צוין כי המכתב נשלח לתובעת באמצעות דוא"ל פרטי שלה (אשר פורט ופורסם על ידי הנתבעת לעיני כל באותו הפוסט).

** העתק מכתב ההתראה מטעם הנתבעת מיום 7.10.18 מצורף לכתב תביעה זה כנספת 9 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

26. **פרסום פומבי זה כינתה הנתבעת את התובעת "מתלוננת שוא"**. יוזכר כי גם פרסום זה נעשה לאחר שפסק הדין בערעור שהגישה כבר הפך לחלוט.

27. מלבד לשון הרע כאמור, פגעה הנתבעת בפרטיותה של התובעת בכך שפרסמה את כתובת הדוא"ל הפרטית שלה לעין כל ובלא שהיה כל צורך בכך. הנתבעת, שהיא עורכת דין, יודעת היטב מה המשמעות של פרסום פרטים אישיים של התובעת ובמיוחד שהיא ידעה היטב כי התובעת חוותה רדיפות בלתי פוסקות ממשפחות החיילים שפגעו בה. אכן, לאחר פרסום זה, התובעת קיבלה הודעת דוא"ל מאימו של החייל שהורשע באינוסה – מרשה של הנתבעת. דוא"ל אותו התובעת כה נבהלה לקבל עד שבתגובה אינסטינקטיבית ומבלי לחשוב פעמיים מחקה אותו וחסמה את הכתובת של אותה שולחת.

v. פרסום המישי

28. ביום 11.12.18 עלה לעמוד הפייסבוק של "הצנרת" קטע מתוכנית הטלוויזיה בה השתתפו התובעת ושתי קורבנות עבירות מין נוספות בעקבות מעבר החוק הקובע כי נפגעות תקיפה מינית יוכלו להיחשף ככל שיבחרו בכך. באותו היום, הנתבעת שיתפה סרטון זה הן בעמוד הפייסבוק הפרטי שלה והן בעמוד הפייסבוק העסקי וכתבה את הפוסט הנלווה הבא:

"אני תמיד אמרתי ואמשיך לצעוק (במקרה שלי זה נביחות) שלירון תורגמן שקרנית ועבריינית – עכשיו גם היא וגם גיא לרר הוכיחו זאת בשידור חי !!!

שאפו על הדמעות תנין."

** העתק מפרסום הפוסט הן בעמוד העסקי של הנתבעת והן בעמוד הפרטי של הנתבעת מצורף לכתב תביעה זה כנספח 10 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

29. **מפרסומים פומביים אלה עולות הטענות הבאות של הנתבעת כלפי התובעת:**

א. **התובעת היא עבריינית שהוכיחה זאת בשידור חי;**

ב. **התובעת היא שקרנית שהוכיחה זאת בשידור חי.**

ד. הטיעון המשפטי – עולות לשון הרע

30. התובעת תטען כי הפרסומים המפורטים בפרק ג' לעיל מהווים, כל אחד מהם, לשון הרע כהגדרת המונח בחוק איסור לשון הרע.

31. אמירות הנתבעת ביחס לתובעת המפורטות בפרק ג' לעיל פורסמו במספר פלטפורמות: (1) מחוץ לאולמות בתי הדין (2) בשידור טלוויזיוני בתוכנית "הצנרת" (3) בעמוד העסקי של הנתבעת בפייסבוק (4) בעמוד הפרטי של הנתבעת בפייסבוק.

32. האמירות מחוץ לאולמות בתי הדין נשמעו על ידי מספר אנשים, ואילו אמירותיה של הנתבעת בתוכנית הטלוויזיה "הצנרת" נצפו על ידי ציבור רחב (בהתאם לדו"ח הועדה למדרוג צפו בתכנית האמורה, רק בשידור הטלוויזיה, שלה, כ-235 אלף צופים וזאת בנוסף על הצופים הרבים באתר האינטרנט וברשתות החברתיות). פרסומיה השונים של הנתבעת ברשת הפייסבוק (הן בעמודה העסקי והן בעמודה הפרטי) כולם היו פומביים, חלקם שותפו ונכתבו עליהם תגובות מצד משתמשים שונים.

33. בפרק ג' מפורטות, ביחס לכל פרסום, הטענות המהוות לשון הרע כנגד התובעת. בכל הנוגע לטענה כי התובעת היא "עבריינית" או "מנהלת מהלכי סחיטה", יובהר כי מדובר בטענה שקרית ונטולת יסוד.

34. בכל הנוגע לטענות לפיהן התובעת היא "מתלוננת שווא", "שקרנית" או שעבירות המין שבוצעו בה לא התרחשו, אף אלו טענות שקריות וחסרות יסוד. אולם ביחס לטענות אלו, יוזכר כי הנתבעת עצמה טענה זאת בפני בתי דין בשתי ערכאות, ושני בתי הדין קבעו מעל לספק סביר (כנדרש במשפט פלילי) כי המתלוננת אינה מתלוננת שווא, תוך שהם מרשיעים את הלקוח של הנתבעת ואחרים. משהפך פסק הדין לחלוט, מתחזקת לשון הרע של הנתבעת, וברור גם כי המדובר בלשון הרע שנאמרה בכוונה לפגוע, שהרי כבר לא היה בה כדי לסייע לנתבעת בהליכים אותם ניהלה.

35. **בכל האמירות לעיל אין כל אמת. מדובר באמירות מכפישות ומשמיצות אשר פוגעות בשמה ובכבודה של התובעת. הנתבעת עושה כל שלא ידה על מנת לשים את התובעת ללעג ולבוז בעיני מכריה, בעיני העבריינים ומשפחותיהם והציבור כולו. בוודאי שהדברים האמורים בעלי חומרה יתרה כאשר הם מגיעים מעורכת-דין במדינת ישראל האמונה על ייצוג בבתי המשפט.**

36. התובעת תטען כי כל פועלה של הנתבעת היה בכוונה לפגוע, על מנת להכפיש את שמה של התובעת ולפגוע בה באופן מתמשך ושיטתי, כמשמעות מונח זה בסעיפים 6 ו-7א(ג) לחוק איסור לשון הרע. לבד מהאמור לעיל ולהלן לעניין זה, ר' איומיה של התובעת כפי שנשלחו לכתבת תכנית "הצנרת", הגב' מאיה נהור, לפיהן היא אוספת נתונים אישיים על התובעת והעיסוק היומיומי בתובעת ובפועלה.

** העתק מהודעת הנתבעת לגבי נהור מצורף לכתב תביעה זה כנספח 11 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

37. בעא 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם שפירא, פ"ד מג(3) 840 (1989) נפסק כי:

"כבוד האדם, ושמו הטוב חשובים לעתים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר. בתודעתנו החברתית תופס שמו הטוב של אדם מקום מרכזי. מקורותינו מציינים כי "לשון הרע הורגת" וכי כל המלבין את פני חברו ברבים "כאילו שופך דמים", ואפילו סלח האדם עליו הוצא לשון הרע, הריהו "בוער מבפנים". אין להתפלא, איפוא, כי תפיסתנו הינה כי "טוב שם משמן טוב" (קהלת ז,א). נאמר במקורותינו כי "לא נחתם גזר-דין על אבותינו במדבר אלא על לשון הרע בלבד" (רמבם, הלכות דעות, פרק ז'). גם בתרבות המודרנית הכללית, אשר אנו חלק ממנה, תופס שמו הטוב של אדם מקום מרכזי."

38. עוד תטען התובעת כי יש ליתן משקל לסירובה של הנתבעת לפרסם תיקון (כמשמעו בסעיף 17 לחוק איסור לשון הרע, וכן התנצלות (כמשמעו בסעיף 19(4) לחוק איסור לשון הרע).

ו. בשולי הדברים: גבולות הייצוג המשפטי

39. הפרסומים האמורים לעיל הם כאמור משוללי יסוד, סותרים את הדין, מלעיזים ומכפישים. הדברים חמורים שבעתיים כאשר מדובר באמירות של סגוריות בהליך משפטי, עורכת דין, בהתאם לכללי האתיקה הברורים שחלים עליה.

40. חומרת הדברים עולה כאשר הנתבעת יודעת היטב כי בתי הדין קבעו בשתי ערכאות ובפסק דין חלוט כי האמת העובדתית והמשפטית היא לצד התובעת, וזאת מעבר לכל ספק סביר, כנדרש במשפט פלילי.

41. עוד יוער כי הנתבעת לא אמרה איזה מהדברים נשוא תובענה זו בשם לקוחותיה, (כדוגמת - "מרשי טוען") אלא דיברה באופן ברור בשם עצמה.

42. בענייננו, כשמדובר בנפגעת עבירות מין, לאמירותיה של הנתבעת חומרה יתרה ביחס לקבוצה מוחלטת באוכלוסייה – פגיעה קשה ביחס לנשים ולקורבנות עבירות. הנתבעת מרשה לעצמה להתבטא בצורה קשה ושקרית כלפי קורבן עבירות מין, להלך עליה אימים ולהכפיש אותה פעם אחר פעם.

43. ייצוג ראוי ומקצועי של לקוח, אף של נאשם בעבירות מין, לא מאפשר פגיעה מתמשכת בקורבן עבירות מין, לא מאפשר התנהלות בוטה ופניית לא ראויות לקורבן עבירות מין, אשר ביניהן לבין נושא הטיפול בתיק אין דבר וחצי דבר - לא בתחומי אולם בית הדין ובוודאי שלא מחוצה לו ולאחר שההליך

הוכרע, לא מאפשר הקנטות והצקות ולא מאפשר רדיפה אישית של קורבן עבירות מין בפומבי וברשתות החברתיות.

44. כל "חטאה" של התובעת, קורבן אונס אכזרי, היה לעמוד על זכויותיה ולהתלונן בשל אותם מעשים מזוועים אשר טלטלו את חייה והסבו לה צלקת שלעולם לא תמחק.

45. התנהגות הנתבעת, ובפרט היקפה והימשכותה מקנה חומרה יתרה לזדון שבמעשיה - זדון וכוונה לפגוע אשר יש להם, כאמור, משמעות בחוק איסור לשון הרע. גם המשך הפגיעה לאחר תום ההליכים המשפטיים נגד לקוחה של הנתבעת וההכרעה החד משמעית "לטובת" התובעת הן נסיבות בהן ברי כי לא מדובר בדילמה של גבולות ייצוג אלא בהתנהלות זדונית, פוגענית, נקמנית ואובססיבית שלא ניתן להשלים עימה או להקל בה ראש.

ו. פניה מוקדמת של התובעת אל הנתבעת בטרם הגשת תובענה זו

46. משכלו כל הקיצין, התובעת שלחה לנתבעת ביום 22.10.2018 מכתב התראה באמצעות באי כוחה. במכתב זה נדרשה הנתבעת לחזור בה מהדברים הפוגעניים שאמרה כנגד התובעת, להתנצל בפני התובעת על ההכפשות משוללות היסוד כנגדה, ולפצות את התובעת בפיצוי כספי.

** העתק מכתב ההתראה מטעם התובעת מצורף לכתב תביעה זה כנספח 12 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

47. ביום 23.10.18 הנתבעת השיבה, אם ניתן לכנות זאת כך, למכתב ההתראה, בתשובה שאף לא הופנתה לעורכי הדין אשר מטפלים בתיק. כיאה להתנהלות השיטתית והקלוקלת של הנתבעת, תשובתה הייתה לא עניינית והתעלמה ממהות טענותיה של התובעת.

** העתק מכתב התשובה מטעם הנתבעת מצורף לכתב תביעה זה כנספח 13 ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

ז. הסעדים הנתבעים במסגרת תביעה זו

48. סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע קובע כי פיצוי בגין עוולת לשון הרע ללא הוכחת נזק יהיה עד לסכום (המעודכן) של כ-72,000 ש"ח. סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע קובע כי אם הוכח שלשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי ביהמ"ש לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על **כפל הסכום** הנ"ל, ללא הוכחת נזק, דהיינו כ-144,000 ש"ח.

49. **התובעת תטען, כי העובדה שהנתבעת אמרה עליה פעם אחר פעם דברי לשון הרע כה קיצוניים וחמורים, אשר אין בהם ולו שמץ של אמת, וגם לאחר שהעמדה המובעת בידי הנתבעת נדחתה בפסק דין חלוט שהנתבעת ייצגה בו מקימה את החזקה כי ביצעה את פרסום דברי לשון הרע אודות התובעת במטרה לפגוע בשמה הטוב של התובעת בזדון וכל זה באופן שיטתי ומתמשך.**

50. במסגרת פרק ג' לעיל פורטו מספר אירועים שונים של הוצאת לשון הרע אשר הנתבעות הפנו כנגד התובעת, כאשר כל אחת מהן לכשעצמה מהווה עילה כקבוע בחוק: צוינו שלוש פלטפורמות פרסום שונות, 5 פרסומים שונים אשר כל פרסום לכשעצמו הכיל מספר דיבות.

51. לפי כמות פרסומי לשון הרע שפרסמה הנתבעת בכוונה לפגוע בתובעת, הנתבעת עשויה לחוב בפיצוי גבוה בהרבה מסכום התביעה. עם זאת, לצורכי אגרה בלבד, התובעת העמידה את תביעתה על סך של 300,000 ש"ח בלבד. התובעת תבקש כי ביהמ"ש הנכבד יתחשב בכך בבואו לפסוק את גובה הפיצוי שיפסוק לה.

52. עוד יתבקש כב' בית המשפט להורות לנתבעת לפרסם תיקון או הכחשה של האשמות השווא שהטיחה בתובעת וזאת בהתאם לסעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע.

סוף דבר:

53. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין, לקבל את התביעה ולחייב את הנתבעת להעביר לתובעת פיצוי בסך של 300,000 ש"ח.

54. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת הוצאות משפט בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל, וכן לשלם לתובעת שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

55. לבית המשפט סמכות עניינית ומקומית לדון בתובענה לאור מהותה וסכומה ולאור כך שהמעשה שבבסיס התביעה בוצע במחוז תל אביב.

היום: 2 ביולי 2019

אילן יונש, עו"ד
ב"כ התובעת